

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΚΑΙ ΑΣΤΕΙΑ

Οι παλαιοί άποκρηάτικοι χοροί. Τό πάθημα του κλάρχου Βκις. Η 'Ιερή Σύνοδος άνάστατος. Η 'Ελπίς' μινεται... 'Ο άνακτορικός χορός του 1846. 'Ο Κανέλλος Δηληγιάννης θυμάνει. Η Ζοζεφίνα Μτκιερ κ' η Φαλκρινές μαριδες. Ένα ώραιο άνέκδοτο του κ. Βενιζέλου. 'Ο Φοινίς ως σύμβολο. 'Ο θάνατος της 'Τέχνης' κτλ.

Η' είνκαρία της 'Αποκρηάς, που ήθε και πέρας, πολύ παγερά, δυστυχώς, θα δημοσιεύουμε στη σελίδα αυτή μερικά παλαιά 'Αποκρηάτικα 'Ελληνικά άνέκδοτα.

Δημόσια 'Αποκρηάτικα χοροί δέν γνότωνσαν, στά πρώτα χρόνια της άπελευθερώσεως της 'Ελλάδος.

Τόν πρώτο χρόνο μόνον της καθόδου του 'Οθωνος στην 'Ελλάδα, ή 'Ελληνική αντιπροσωπεία θέλησε να έγκρανήσει επίσημως τό Ένρωατικό Καρναβάλι και στον τόπο μας. Δόθηκε λοιπόν τότε έντολή στον 'Ευταξίως της Αθήης, όπως λεγόταν τότε ο Διάρχος, να αέξηση μερικούς χορευτάς καλύτες.

Ενταξίως ήταν τότε ο Βασιλιάς Βάης, ο όποιος έπασσε και έκαμε μαζί...έγκάλιο, στην όποια έλεγε τά έξης : 'Η Α. Μ. ο Βασιλεύς, θέλων να δώση μικρόν χορόν, με έπεφόρτισε να ζητήσω να μέ στείλητε κατάλογον του κλάδου σας, περί του όποιου είνε γνωστοί ως καλύτεροι χορευταί.

Η έγκάλιος αυτή έστάλη σ' όλες τις κρατικές υπηρεσίες, όπως όλοι α έγκάλιο άλλοστε. 'Εστάλη έπίσης και στον προπυτονογο και στά μέλη του ύπουργοκού συμβουλίου. 'Από άφηρημάδα όμως — και όχι βέβαια σκοπίως — έστάλη ένα αντίγραφο της έγκάλιος και στην...'Ιερή Σύνοδο, άτ' την όποια έξητοίνο...αχορευταί εκ του κλάδου της' ...

Μόλις έλαβε την έγκάλιο αυτήν ή 'Επίσκοπος πάσης της 'Ελλάδος', όπως λεγόταν τότε ο Μητροπολίτης 'Αθηνών, ξεκίνησε άμέσως για τά 'Ανάτορα, όχι βέβαια για να... χορεύη, αλλά για να διαμαρτυρηθή...

Έντομεταξύ όμως τό πράγμα μαδέντησε στον κόσμο, ο όποιος τό φέωρησε ως προσβολή της 'Εκκλήσιας, ως έξευτελισμό του κλήρου, κτλ.

Και άνοιξαν οι φτωχοί ο Βασιλιάς και τό Παλάτι του...κόσμου τό βροιάδι...

Η έρημιας 'Ελπίς', μάλιστα, σχολιάζουσα τη γρονός, έγραψε σ' ένα από τά κίρια τά άδρια : 'Ο κύριος Βασισο - Ευταξίως νομίζει ότι ή 'Ελλάς είνε τόπος τρελλών και τό Παλάτι φρενοκομείον ή μάλλον ένας δημαρχανάς...'

Και τό αποτέλεσμα ήταν να...τη γινή ο χορός !

'Επειτα από λίγα χρόνια, στις 3 Φεβρουαρίου του 1846, δόθηκε, έπί τη είνκαρία των 'Απόκρη, ένας μεγάλος χορός στο Παλάτι.

'Ο βασιλεύς 'Οθων χόρευε με τίς κίριες των έπισήμων και ή 'Αμαλία με τους έπισήμους, κατά τη σειρά, που άνέγραφε τό πρωτόκολλο.

'Ετσι ήθε ή σειρά να χορεύη ή βασίλισσα και με τους προέδρους των Νομιστηριών Σωματίων. Και ή 'Αμαλία χόρευσε πρώτα με τον πρόεδρο της Γερουσίας.

'Όταν τό ελδε όμως αυτό ο Κανέλλος Δηληγιάννης, έγινε έξω φρεών, γιατί, ως πρόεδρος της Βουλής που ήταν, εχε την άξιοση να...προβαδίσει !...

Θύμωσε, λοιπόν, και έφργε, φωνάζοντας : —'Ακούς έκει, λέει, να...προτίμηση τη Γερουσία, από μένα !...

Μόλις τόμαθε όμως αυτό ή βασίλισσα, θύμωσε κ' αυτή και...έφργε από τον χορό...

Και την άλλη μέρα ή 'Αντιπολίτευσις έπέτεθη δομμάτα, μέσα στην Βουλή, κατά της Κυβερνήσεως και ιδίως κατά του Κωλέττη, γιατί, ως προπυτονογο αυτός, έπρεπε να...προλάβη την παρεξήγηση !...

—Μή προλαβών δέν την παρεξήγηση, άπειδείθη άναγνωσε προπυτονογοός και πρέπει να...παρωτηθή !... έβροντοκώνησε κάποιος αντιπολιτευόμενος.

'Αλλά ο Κωλέττης δέν τοίκαμε τη χάρη...

'Ένα ώραιο περιστατικό συνέβη με την πρό ήμερών άφιχθείσαν στην 'Αθήνα μαύρη χορευταί Ζοζεφίνα Μτκιερ, την ένομομαθεσίαν «Μαύρη 'Αφροδίτη».

Μόλις βγήκε από τό ξενοδοχείο ή Μτκιερ, την πήραν και μαζί και δύο την έπησαν στην...'Αφροδίτη.

Σάν έφτασε έκει, ή Ζοζεφίνα ρώτησε :

—Τί με φέρατε έδω ;

—Νά ιδήτε την 'Αφροδίτη.

—Μά, γιά σταθήτε !... Τί με φέρατε να κάμω έδω ; Τί σχέση έχω έγω με όλα αυτά τά σεβασίμα πράγματα, Τί νοιώθω ; Τί καταλαβαίνω από όλα αυτά ;... 'Εγώ είμαι μιά άφροίτα και τίποτα περισσότερο. Σέφτε μου θέλω να μέ πάτε ; 'Ανεβαίνοντας στην 'Αθήνα, είδα ένα

κομματάκι από μιά γαλάζια θάλασσα... 'Εκει πέρα να μέ πάτε.

'Εννοούσε τό Παλιό Φάληρο. Την πήγανε, λοιπόν, έκει και έφραγε... μαριδες.

Και όταν κατόπιν την ρωτούσαν τί της άφρεσε στην 'Αθήνα, έκαίνη άπαντούσε, χιτωπίσσε τη γλώσσα της στον οφρανόσιο της :

—Δέν ξέρω τί άξίζει ή 'Αφροδίτης σας, αλλά μιά φορά ή...μαριδες του Φαλήρου είνε έξοχος !...

'Επίσης όταν την ρώτησαν οι 'Αθηναίοι άν χόρευε και στην πατρίδα της, πριν λανασακθή ως μεγάλη χορευταί στον μεγάλο κόσμο, ή Ζοζεφίνα άπάντησε, ύπονοουσα την παλιά μεγάλη φτώχεια της :

—Χόρευα, και μάλιστα πάρα πολύ, από...τό κρύο και τη φτώχεια !...

'Η σημαία που ύφωσε στο Δραγατσάνι ή 'Αλέξανδρος 'Υψηλάντης, εχε από τη μιά μεριά τό σημάδι του σταυρού και δεξιά και άριστερα τις εικόνες των 'Αγίων Κωνσταντίνου και 'Ελένης. 'Από τό πίσω δε μέρος τον φοίνικα, με τό ηρώ :

«Και εκ της κόνεως μου άναγεννώματι».

Τόν φοίνικα κατόπιν τον πήρε ως σύμβολο, για τό πρώτο 'Ελληνικό ναύσημα, μετά την άπελευθερώσαν, ο Κυβερνήτης Καποδίστριας.

Στά 1930, όταν ο Βενιζέλος, προπυτονογοός τότε της 'Ελλάδος, κατέβη κατά τις 8 Νοεμβρίου στο Ρεθύμνο της Κρήτης, για τίς εορτές του 'Αρχαδίου, παρεζήθησε τό βράδι σε μεγάλο δείπνο, τό όποιον έδωσε ο Δήμος Ρεθύμνου πρός τιμήν του και στο όποιο έλαβαν μέρος παραπάνω από 120 πρόσωπα.

Τό δείπνο έδόθη ή ένα λαύρο 'Εται της πόλεως, τό όποιον έχρηματωσε και χρησιμοποίησε άόμοια και σήμερα, ως Στρατιωτική Λέσχη, και του όποιου ή ενορχήστρα εικόναίσις κάθε μεγάλη συγκέντρωσις και πολυάνθρωπη γιορτή.

Η μεγάλη αίθουσα ήταν καλλιτεχνικά στολισμένη, με μεγάλες εικόνες Κρητών άγωνιστών, κλάδους φοινίκων και πλήθος 'Ελληνικών σημαίων. 'Ο στολισμός αυτός φεαίετο στην μεγάλη έπιτροπή της εορτής, στον Δημαρχο κ. Τίτον Πετιτζάκη και τό Δημοτικό Σημβούλιο του, και στον κ. Μάνο Τζαζωνά, άπόστολον ταγματάρχην της Χοροφυλακής Ρεθύμνου, και άλλοτε άκόλουθον του Βενιζέλου.

'Όλες ή σημαίες, όσες ήσαν μέσα στην αίθουσα, είχαν, στη μέση του σταυρού, έναν φοίνικα άναγεννωμένο από την τέρα του.

'Ο Βενιζέλος τό πρώτες αυτό και σε μιά στιγμή γέφυσε και ρώτησε τον παρακαθήμενόν του Νουαζήην τότε Ρεθύμνο κ. Σταύ. Σταυατίου :

—Τίνος ιδέα ήταν να βάλετε τον φοίνικα στις σημαίες ;

'Ο κ. Σταυατίου, γνωρίζων πόσον εύδοτος είνε ο Βενιζέλος από του μιλώσης, και ιδίως μετά την 'Ελληνοτουρκική συμφωνία, για έθνικές άποκαταστάσεις, όντρια μεγάλα κτλ., και έχοντας έν' όμην τον σχετικόν έπιστόδιον, του έκαμε ο Βενιζέλος στο 'Αρχαδί, όταν τον είδαν να προβαίνει καθάλα σ' ένα άσπρο ύλογο και τό φώναξαν : 'Και στην Πόλη !, τον άπάντησε, τάχα άδιάφορα :

—Δέν γνωρίζω ! 'Ετσι μάς τίς έφρασαν !...

—Σέρετε γιατί σε ρώτώ ; του ελεε τότε ο Βενιζέλος. Γιατί μω άφρεσε αυτή ή ιδέα και σκεφτήρα να βάλλουτε τον φοίνικα όχι μόνον στις έπίσημες σημαίες, αλλά και στις σφραγίδες και στά σημάτια, ως σύμβολο του κράτους...

Και πράγματι, έπειτα από λίγον καιρό, έθεσπισθή ο φοίνικας για τις κρατικές σφραγίδες όλων των 'Αρχών.

'Όταν έπασσε να εκδίδεται ή 'Τέχνη, τό περίφημο περιοδικό των λεγομένων τότε ευαλιάρων, που έξεδίδετο κατά τό 1888, όταν, λέγομεν, έπασσε να εκδίδεται δι' Έλληνων...άναγνωστών, ο κ. Γρηγ. Σενόπουλος ως έξης άνήγγελε την...εκπόνηση της σε μιά έσπερινή έφημερίδα, στην όποια τότε συνειργάσαν... ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΠΙΝΗ

'Απειθείας και εκδεδόθη, εν σταύ κώλο, ή 'Τέχνη, τό έν 'Ελλάδι όργανον της μαλλιαρουσίας. Μετ' έπιτάσεως κυκλοφορεί ή σφημ, επί ο θάνατος της προπληθεν έξ αστίας. Είς τον κερών (ή 'Τέχνη) ήταν θελική έξερώνισσε συνκινητικώτατον έπιτάριον ο εκ των μεγαλειώτατων συγχρόνων ποιητών κ. Καταρής Νερωθενέλιωτος. Οι παρόντες έδάκρουν εκ του πολλού...γέλατος, Συλλυπητήρια δέχοντες οι κ. Δελιακατήρης και Μελακίδης. Στον κ. Ψυδάση, στο Παρίσι, έστάλασαν πολλά συλλυπητήρια τηλεγραφήματα. έξ όν, τό συγκινητικώτατον, ήτο του κ. Μιράνα Μια—καίτρινας : 'Ψυδάση, Παρίσι. Κλάψε, μελέθε και κοροσκοκουμένηπεριεργιμένη δακράλε. Τό παιδί μας—τό παιδί μας, ό, τό παιδί μας, δακράλε—ή 'Τέχνη, πίνιχε από τά δάκρμα μας. Βασίλικός... (Πέτρος) (ό μακαρίτης Χατζόπουλος), μαρόθηκε από τη γλήρι του Γιάννη Καμύση, Γιάννη 'Επαχτίου, Γιάννη Μιράνα, Γιάννη Πασιγιάννη, Γιάννη 'Αστέρη, Γιάννη Αδώνη, Γιάννη Λευτέρη, Γιάννη 'Αστέρη, Γιάννη...Τεσσαρακοστές πέμπτος !».

Κατόπιν όμως ο κ. Σενόπουλος άλλάξε γνώμη και προσήθε στον δημοτικισμό, πράγμα τό όποιον έκαμε τον κ. Πιάτ να πη :

—Τώρα που φαλακρώθηκε ο κ. Σενόπουλος, έγινε...μαλλιάρος !...

